

عنوان مقاله:

بررسی ایجاد استروس با استفاده از HCG و کابریگولین در سگهای پلیس مبارزه با مواد مخدر (نژاد ژرمن شیپرد)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات فرهنگی پلیس، دوره 7، شماره 3 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

نوید شاهرخی صبور - دکتری دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی تبریز، ایران.

سجاد جنتی - دانشجوی دکتری دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی شهرکرد، ایران.

خلاصه مقاله:

چکیده پژوهش حاضر با هدف بررسی اثر کابریگولین و HCG در ایجاد استروس سگهای ژرمن شیپرد انجام پذیرفت. در این پژوهش، ۱۲ قلاده سگ ماده بالغ نژاد ژرمن شیپرد به دو گروه تقسیم شدند: ۸ قلاده سگ که با دوز ۵ میکروگرم بر کیلوگرم داروی کابریگولین به صورت خوراکی، روزانه و ۲ روز پس از شروع پرواستروس تیمار شدند و ۴ قلاده سگ که گروه کنترل بودند. سگهایی که علائم پرواستروس را نشان دادند، به ۲ زیرگروه تقسیم شدند و به ۴ قلاده سگ ۵۰۰ واحد بینالملل هورمون HCG به طریق عضلانی در روز اول و سوم از شروع استروس تزریق شد و ۴ قلاده سگ باقیمانده نیز دارویی دریافت نمودند. نمونه خون از تمام سگهای موردنظر هر یک روز در میان جهت اندازهگیری میزان پروژسترون اخذ گردید. وقوع پرواستروس در فاصله بین ۱۸ الی ۳۹ روز؛ میانگین $(5/27 \pm 5/5)$ از شروع تجویز دارو و در بین ۹۰ درصد سگهای تحت تیمار مشاهده شد ($P < 0.05$). میانگین طول مدتزمان استروس در بین گروه مورد آزمایش $(6/8 \pm 8/7)$ روز ثبت گردید ($P < 0.05$). میزان آبستنی برای هر دو گروه از سگهای تحت تیمار ۶۰٪ بود. میزان تولهزایی نیز پس از ثبت سوابق زایش برای دامهای آبستن HCG+ و HCG- به ترتیب $(5/5 \pm 9/0)$ و $(6/4 \pm 8/1)$ روز ثبت گردید ($P < 0.05$). دادههای بهدستآمده در خصوص بروز آبستنی و استروس از طریق آزمون مربع کای و خاتمه درمان تا بروز علائم استروس از طریق نرمافزار SAS مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج حاصل نشان داد استروس نرمال و باروری با استفاده از کابریگولین به دست میآید و تزریق HCG تاثیر قابلتوجهی بر میزان آبستنی ندارد.

کلمات کلیدی:

کابریگولین، hcg، استروس، ژرمن شیپرد، پلیس مبارزه با مواد مخدر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1192357>

